

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/160/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1521203497
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1521203497.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členov senátu JUDr. Ivany Jahnovej a JUDr. Nadeždy Wallnerovej vo veci starostlivosti o maloleté deti: Q. Q., narodená dňa XX.XX.XXXX, F. Q., narodený dňa XX.XX.XXXX a P. Q., narodený dňa XX.XX.XXXX, všetky bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom: Vazovova 7/A Bratislava, deti rodičov: matky - G. Y. Q., narodená dňa XX.XX.XXXX, trvale bytom: C.M. XX, W., t.č.: U. Š., bytom: Q. X, W., zastúpený Advokátska kancelária Ivan Syrový, s. r. o., so sídlom: Kadnárova 83, Bratislava, IČO: 47 232 765 a otca - G. G. Q., narodený dňa XX.XX.XXXX, trvale bytom: C.M. XX, W., zastúpený advokátkou JUDr. Ivanou Zmekovou, AK so sídlom: Zámocká 18, Bratislava, IČO: 42 254 396, v konaní na návrh otca o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie matky proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 20. septembra 2021, č. k. 68P/211/2021-71, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava V zo dňa 20. septembra 2021, č. k. 68P/211/2021-71 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava V uznesením zo dňa 20.09.2021, č. k. 68P/211/2021-71, nariadil neodkladné opatrenie, ktorým umožnil otcovi stretávať sa s maloletými deťmi Q. Q., nar. XX.XX.XXXX, F. Q., nar. XX.XX.XXXX a P. Q., nar. XX.XX.XXXX nasledovne: v mesiaci september a október 2021 každý týždeň v sobotu od 9.00 hod. do 18.00 hod. a v stredu od 15.00 hod. do 18.00 hod. v mesiaci november a december 2021 každý páry týždeň v kalendárnom roku od soboty od 9.00 hod. do nedele do 18.00 hod. a v stredu od 15.00 hod. do 18.00 hod. a počas zimných prázdnin 2021/2022 určených Vyhláškou MŠVVaŠ SR od 26.12.2021 od 9,00 hod. do 28.12.2021 do 18.00 hod. a od 02.01.2022 od 9.00 hod. do 04.01.2022 do 18.00 hod.; od januára 2022 každý páry týždeň v kalendárnom roku od piatka od 15.00 hod. do nedele do 18.00 hod. a v stredu od 15.00 hod. do 18.00 hod. a počas prázdnin nasledovne: počas vianočných sviatkov každý páry kalendárny rok od 23.12. od 16.00 hod. do 25.12. do 16.00 hod. a každý nepáry kalendárny rok od 25.12. od 16.00 hod. do 26.12. do 16.00 hod., každý nepáry kalendárny rok od 31.12. od 16.00 hod. do 06.01. nasledujúceho párneho kalendárneho roka do 16.00 hod., počas jarných prázdnin každý páry kalendárny rok od piatka pred jarnými prázdninami od 15.00 hod. do nedele nasledujúcej po skončení jarných prázdnin do 17.00 hod., počas veľkonočných sviatkov každý nepáry kalendárny rok od Veľkonočného piatka od 15.00 hod. do utorka po Veľkonočnom pondelku do 17.00 hod., počas letných prázdnin každý páry kalendárny rok od 01.07. od 10.00 hod. do 15.07. do 18.00 hod. a od 01.08. od 10.00 hod. do 15.08. do 18.00 hod. a každý nepáry kalendárny rok od 16.07. od 10.00 hod. do 31.07. do 18.00 hod. a od 15.08. od 10.00 hod. do 31.08. do 18.00 hod. a to na čas do právoplatného skončenia konania o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom vedeného na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 68P/83/2020. Súd prvej inštancie súčasne určil, že otec je oprávnený maloleté deti v stanovený deň a hodinu prevziať a po ukončení styku je povinný maloleté deti matke riadne a včas odovzdať v mieste jej terajšieho bydliska. Matka je povinná maloleté deti na styk s otcom pripraviť a otcovi

ich riadne odovzdať. Ďalším výrokom súd prvej inštancie zrušil uznesenie Okresného súdu Bratislava V č. k. 68P/72/2020-100 zo dňa 21.12.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/60/2021-249 zo dňa 13.04.2021 vo výroku o styku otca s maloletými deťmi. Súčasne súd prvej inštancie nariadil výchovné opatrenie, ktorým uložil povinnosť rodičom maloletých detí Q., F. a P., matke G. Y. Q., nar. XX.XX.XXXX a otcovi G. G. Q., nar. XX.XX.XXXX, absolvovať psychologické poradenstvo v akreditovanom subjekte: Poradenské centrum Nádej, občianske združenie, so sídlom: Mokrohájska 3, 841 04 Bratislava, IČO: 31 745 679, za účelom eliminácie rodičovského konfliktu, zlepšenia rodičovskej komunikácie, práce na zlepšení rodičovských zručností a práce na uvedenie si úlohy druhého rodiča, v celkovom počte 15 sedení v týždňových intervaloch, ktoré sa uskutočnia individuálne alebo spoločne vždy po dohode s povereným zamestnancom centra. Súd prvej inštancie súčasne uložil rodičom povinnosť spolupracovať so súdom určeným zariadením, rešpektovať a plniť jeho usmernenia za účelom realizácie psychologického poradenstva. Súd prvej inštancie bude sledovať výkon nariadeného výchovného opatrenia v 3 - mesačných intervaloch. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia uviedol, že otec detí sa návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 14.09.2021 domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil mal. Q., mal. F., mal. P. a ich rodičom výchovné opatrenie spočívajúce v povinnosti podrobiť sa odbornému poradenstvu v špecializovanom zariadení v rozsahu 30 hodín, za účelom nápravy vzťahu otca a detí, za účelom odstránenia problémov súvisiacich s úpravou realizácie styku otca s deťmi a rodičom za účelom zlepšenia rodičovských zručností, komunikácie, uvedenia si úlohy druhého rodiča a súčasne upravil rozsah oprávnenia stretávať sa s maloletými deťmi nasledovne: v mesiaci september a október 2021 v mesiaci november a december 2021 od januára 2022 a samostatne počas sviatkov a prázdnin. Zároveň otec žiadal zrušiť pôvodné vydané neodkladné opatrenie uznesením OS Bratislava V č. k. 68P/72/2020-100 zo dňa 21.12.2020 v spojení s uznesením KS v Bratislave č. k. 11CoP/60/2021-249 zo dňa 13.04.2021 (uznesenie NS SR z 24.08.2017, sp. zn. 3 Cdo 117/2017).

3. Otec svoj návrh na zmenu v úprave rozsahu styku otca s deťmi odôvodnil jednak závermi znaleckého dokazovania, vyjadreniami účastníkov na pojednávaní zo dňa 14.09.2021. Nové neodkladné opatrenie ohľadom úpravy styku s deťmi opiera o ustanovenie § 367 CMP, s potrebou analogického uplatnenia aj na styk rodiča s deťmi, taktiež o čl. 32 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd, čl. 18 Dohovoru o právach dieťaťa. Samotnú zmenu úpravy styku odôvodňuje tým, že aktuálna úprava stretávania otca s maloletými deťmi škodí deťom aj rodičom, čo uviedla aj samotná matka na pojednávaní konanom dňa 14.9.2021 v konaní vedenom pod sp.zn. 68P/83/2020. Zo záverov znaleckého posudku otcovi vyplýva, že v rodinnej problematike dominuje výrazne negatívny emočne sýtený konflikt rodičov, maloletá Q. sa identifikovala s matkou vrátane emočnej angažovanosti v rámci matkinej dramatickej interpretácie rodinných udalostí. Znalec zistil, že matka prenáša negatívne emócie a postoje k otcovi na deti, preto je postoj a správanie detí voči otcovi počas styku pod silným vplyvom matky, čo umocňuje aj osobná prítomnosť matky pri styku. Otec poukázal na fakt, že znaleckým dokazovaním sa nepotvrdilo: a) že trpí nejakou duševnou poruchou, alebo že by boli u neho nejaké patologické prejavy, b) že by bol on ohrozením pre fyzickú integritu a zdravie detí, c) že by nebol schopný tráviť čas s deťmi autonómne bez prítomnosti matky, a naopak bolo konštatované znalcom, že prítomnosť matky pri styku nie je nevyhnutná.

4. Vzhľadom na aktuálny priebeh realizovaných stykov otca s deťmi, ktorý nie je podľa otca v najlepšom záujme detí poukázal aj na tieto zistenia znalca: a) pobyt detí u otca neohrozuje ich osobnostný ani fyzický vývin, b) je tu vytvorený otcovský vzťah, c) deti majú potrebu sa s otcom stretávať, čo je viditeľné hlavne u mladších detí, d) deti sú pripravené na nerezidenčnú formu stretávania sa s otcom, čo by z dlhodobého hľadiska prispelo k stabilizácii rodinných pomerov, e) dlhodobá separácia otca a detí môže mať negatívny dopad na citové a emočné väzby detí vo vzťahu k otcovi, čo platí aj pre poddimenzovaný rozsah stretávania otca s deťmi vrátane absencie priestoru pre poskytovanie autonómnej výchovy. Otec ďalej dal súdu opakovane do pozornosti, že počas spolužitia rodičov mali deti vzťah k obom rodičom a zmenil sa až s rastúcim rodičovským konfliktom. Aktuálne sú deti pod výlučným výchovným vplyvom matky, ktorá na ne prenáša svoje emócie a postoje vo vzťahu k otcovi, čo za aktuálnej úpravy styku môže zásadne ovplyvniť postoj detí k nemu natrvalo, a teda viesť už k nezvratnému stavu. V súčasnosti nemá otec možnosť stráviť s deťmi adekvátne a plnohodnotne čas, nemôže ich vychovávať, starať sa o ne, čo nie je v súlade s ich najlepším záujmom. Otec tvrdí, že aktuálne sú popierané jeho rodičovské práva. Potrebu zmeny doposiaľ nariadeného neodkladného opatrenia odôvodnil tým, že

terajšie neodkladné opatrenie nie je v záujme detí; nariadené neodkladné opatrenie malo byť dočasným riešením situácie, ale trvá už celé mesiace, pritom malo dôjsť k postupnému rozširovaniu styku otca s deťmi, k čomu nedošlo a dobrovoľne zo strany matky ani nedôjde; nie je nevyhnutná prítomnosť matky pri styku a ukázala aj ako kontraproduktívna; prítomnosť matky zasahuje do styku; otec nie je pre deti nebezpečný, neohrozuje ich, netrpí žiadnou duševnou poruchou a nemá žiadne patologické prejavy; deti sú pripravené na nerezidenčnú formu stretávania sa s otcom; ponechanie terajšej úpravy styku bude znamenať pretrvávajúcu nedôvodnú separáciu otca od detí, ktorá môže mať na deti taký negatívny dopad a aj ich vzťah k otcovi, ktorý bude možné len ťažko odstrániť. Otec označil takto navrhnutú jeho úpravu stretávania sa s deťmi ako „nedôkladné opatrenie na dlhšie obdobie“ z dôvodu, že nie je zrejmé, kedy bude vo veci samej právoplatne rozhodnuté vzhľadom na súčasnú rodinnú situáciu, ktorej stabilizácia vyžaduje istý čas a aj vzhľadom na terajšiu spoločenskú situáciu v súvislosti s COVID - 19 (prípadne odročovanie pojednávani alebo iné opatrenia súvisiace s pandémiou).

5. Otec svoj návrh na uloženie výchovného opatrenia odôvodnil jednak dôvodmi uvedenými už v ods. 2 odôvodnenia rozhodnutia. Otec uvedenú potrebu taktiež odôvodnil odporúčaním znalca v znaleckom posudku ohľadom potreby obnoviť elementárnu dôveru rodičov v rodičovské kompetencie druhého rodiča a čo najskoršie nevyhnutné prijatie opatrení na nápravu narušených vzťahov rodičov a detí.

6. Lustráciou poručenských spisov súdu prvej inštancie bolo zistené, že na súde prvej inštancie sú vedené konania súvisiace s maloletými deťmi Q. a to konanie o úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas do rozvodu pod sp.zn. 68P/83/2020 a konanie vo veci rozvodu rodičov maloletých detí a úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozводе pod sp.zn. 68P/10/2021. V oboch konaniach je vytýčený termín pojednávania na deň 26.10.2021. Vo veci sp. zn. 68P/83/2020 sa zrealizovali dve pojednávania a bolo vykonané aj znalecké dokazovanie.

7. Súd prvej inštancie v rámci skutočného stavu zistil, že uznesením č. k. 68P/72/2020-100 zo dňa 21.12.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/60/2021-249 zo dňa 13.04.2021 (právoplatné dňa 19.2.2021 čo do výrokov zverenia detí matke, uloženia povinnosti otcovi platiť výživné; právoplatné dňa 21.04.2021 vo výrokoch o styku otca s deťmi) vydal neodkladné opatrenie, ktorým na čas do právoplatného skončenia konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 68P/83/2020: 1) dočasne zveril mal. Q., mal. F. a mal. P. do osobnej starostlivosti matky; 2) uložil otcovi povinnosť predbežne prispievať na výživu každého dieťaťa sumou 100,-€ mesačne; 3) určil otcovi oprávnenie stretávať sa s maloletými deťmi každú stredu kalendárneho roku v čase od 16.00 hod. do 18.00 hod. a každú sobotu kalendárneho roku v čase od 09.00 hod. do 12.00 hod. vždy v prítomnosti matky maloletých ; 4) uložil matke povinnosť deti na styk riadne pripraviť a ich účasť na stretnutí v čase určenom zabezpečiť.

8. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 2 ods. 1, 2, článok 4, § 360 ods. 1, § 363, § 367 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku a § 324 ods. 1, 2, 3, § 325 ods. 1, 2, § 326 ods. 1, § 329 ods. 1, 2, § 330 ods. 1, 2, § 332 ods. 1 Civilného sporového poriadku, § 28 ods. 1, 2, § 34 ods. 1, § 36 ods. 1, § 37 ods. 2 písm. d), § 37 ods. 3 písm. b), § 37 ods. 4 písm. a), b) § 37 ods. 7, 8, Zákona o rodine, a Dohovorom o právach dieťaťa, čl. 24 Charty základných práv európskej únie, a vecne tým, že v danom prípade súd vychádzal nielen z tvrdení navrhovateľa v návrhu, ale aj z vyjadrení rodičov v konaní pod sp. zn. 68P/83/2020 a hlavne zo záverov znaleckého posudku č. 29/2021. V tomto konkrétnom prípade je zrejmé, že napriek nezhodám, ktoré medzi rodičmi detí sú, je nepochybné, že obaja rodičia majú rovnaké práva a povinnosti k maloletým deťom a nie je možné práva niektorého z rodičov bezdôvodne obmedziť. Na druhej strane rodičia, ktorí žijú oddelene, sa fakticky nemôžu neobmedzene podieľať na starostlivosti o deti a stykať sa s nimi, pretože rozsah ich práv (právo stretávať sa s dieťaťom) je obmedzené rozsahom práv druhého rodiča. Spôsob, akým si budú oddelene žijúci rodičia uplatňovať svoje práva voči maloletým deťom zákon v prvom rade necháva na ich dohode, ktorá však musí byť v súlade so záujmom detí. Pri úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom nie sú prvoradá záujmy rodičov a ich predstavy, s kým majú deti bývať, či tráviť voľný čas a akým spôsobom, ale práve záujem a potreby detí. Berúc do úvahy všetky tieto skutočnosti súd nemohol ale neprihliadať na skutočnosť, že znalec sa jasne vyjadril (závery sú presne vymedzené v ods. 8 odôvodnenia rozhodnutia) k aktuálnej situácii, rezonujúcemu rodičovskému konfliktu s prvkami rivality, vplyvu konfliktu rodičov na deti, ako aj faktu, že matka nemusí byť prítomná pri stretnutiach otca s deťmi a otec sa vie o deti postarať bez ich ohrozenia. Taktiež doposiaľ nebolo rozhodnuté o rozводе. Konanie vo veci rozvodu rodičov detí a úprave výkonu rodičovských práv a povinností k deťom

na čas po rozvoде, ako aj konanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k deťom na čas do rozvođu majú vytyčený termín pojednávania na ten istý deň t.j. na deň 26.10.2021. Tieto všetky skutočnosti v tomto konkrétnom prípade viedli súd prvej inštancie k tomu, prečo vyhovel otcovi v úprave jeho bežného styku s deťmi počas celého obdobia až do rozhodnutia v konaní sp. zn. 68P/83/2020. Súd prvej inštancie prihliadal na všeobecnú premisu, že rodičovi, ktorý s dieťaťom trvale nežije musí byť umožnený pravidelný a čo najširší kontakt, pretože je to práve množstvo času, počas ktorého je možné realizovať aj neverbálne výchovné pôsobenie rodiča, tzv. výchovu prítomnosti či príkladom, ktorá je, ako je vo všeobecnosti známe, tou najúčinnějšíou výchovnou metódou. Je nutné mať na zreteli, že akákoľvek deformácia vzťahu rodič - dieťa je v dôsledku odcudzenia v neskoršej dobe iba ťažko napravitelná (porov. Nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 618/05). Preto súd prvej inštancie vyhovel návrhu otca aj ohľadom ostatnej úpravy styku prihliadajúc na to, že na súde je vedené konanie vo veci rozvođu rodičov spolu s úpravou práv a povinností rodičov k deťom na čas po rozvođe, prítom rodičia nebývajú v spoločnej domácnosti, závery znalca sú alarmujúce s potrebou zabezpečiť stretávanie sa detí s otcom bez prítomnosti matky, s potrebou budovania vzťahu medzi otcom a deťmi v záujme samotných detí, preto je potrebné zastabilizovať určité pravidelné stretávanie sa detí s rodičom, ktorý s deťmi nebýva v jednej domácnosti a to aspoň v určitých obdobiach cez víkendy, prázdniny či sviatky. Súd prvej inštancie prihliadal na to, že obe vyššie uvádzané konania na súde prebiehajú viac ako pol roka a doposiaľ nie je vo veci rozhodnuté, pojednávania sú vo veci síce vytyčené, avšak na terajšiu pandemickú situáciu a opatrenia súvisiacich s Covid -19, v spojení s prípadným nedostavením sa rodičov na pojednávanie, súd prvej inštancie vyhodnotil návrh otca za dôvodný aj v časti úpravy styku cez veľkonočné a vianočné sviatky, cez jarne a letné prázdniny.

9. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že preskúmal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia spolu s doručenými prílohami a dospel k záveru, že je dôvodný a natoľko odôvodnený, aby mu bolo možné vyhovieť. Neodkladným opatrením súd upraví styk rodiča, ktorému druhý rodič nedostatočne umožňuje styk s dieťaťom v rozsahu, aby nedošlo k odcudzeniu detí a rodiča, v rozsahu primeranom dennému režimu detí a jeho rodičov. Ide o právo rodiča na styk - nie povinnosť, aby otec v rámci tohto obdobia prevzal starostlivosť o deti. Súd prvej inštancie dal do pozornosti, že neodkladné opatrenie nie je konečným rozhodnutím a jeho nariadením navrhovateľ nenadobúda práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej. Neodkladné opatrenie vychádza z pomerov a okolností, ktoré existujú v čase rozhodovania. Z návrhu otca maloletých detí si súd prvej inštancie ustálil, že ten nateraz dostatočne objektívne osvedčil potrebu neodkladnej úpravy v zmysle jeho návrhu bez prítomnosti matky a to aj s jednoduchým prespávaním do konca roka 2021 a dvojdňovým prespaním cez vianočné sviatky. Preto aj súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku uznesenia. Súd prvej inštancie nevyhovel však v celom rozsahu návrhu otca v časti predbežnej úpravy styku od januára 2022, lebo neodkladné opatrenie má mať dočasný charakter a nemožno ním nahradiť rozhodnutie v merite veci, hlavne ak súd akceptoval návrh rodičov na osobné dopyčutie znalca priamo na pojednávaní. Teda z tohto dôvodu súd otcovi neupravil stretávanie s deťmi od januára 2022 od piatku už od 9.00 hod. do pondelka, ale len od piatku poobedia do nedele. Keďže súd môže vydať neodkladné opatrenie aj bez návrhu a v záujme predídania sporom v otázke odovzdávania a preberania si detí súd v rámci výroku uložil zároveň matke povinnosť deti na styk s otcom pripraviť a v určený čas ich odovzdať otcovi.

10. Osobitne sa súd prvej inštancie vypořiadal s návrhom otca na nariadenie výchovného opatrenia a to tak, že pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie výchovného opatrenia súd primárne vychádzal z dokazovania uvedeného podrobne už v ods. 1. až 35. odôvodnenia uznesenia súdu prvej inštancie, na ktoré týmto odkazuje. Súd prvej inštancie uviedol, že zastáva názor, že jedine rodičovská vyspelosť, zodpovednosť a empatia vo vzťahu k chápaniu citových potrieb na rovnakej úrovni zaručuje bezproblémový výkon styku a vedie k obnoveniu narušených väzieb medzi maloletými deťmi a otcom. Záujem detí, ktorý by mali sledovať obaja rodičia, by naplnilo akékoľvek usporiadane roztrieštených vzťahov v rodine uvedomujúc si, že sú to práve rodičia, ktorí nesú zodpovednosť za výchovu a vývoj maloletých. Právo detí na rovnocenný a rovnoprávny vzťah k obom rodičom môže byť porušené len vtedy, ak rodič ohrozuje život alebo zdravie dieťaťa, ináč je v rozpore s najlepším záujmom a právami detí. Z vyjadrení rodičov súd prvej inštancie zistil už aj s odkazom na vyššie uvedené, že doposiaľ nemajú medzi sebou citovo vypořiadané vzťahy, každý z nich má vlastný pohľad a predstavu o svojich právach a povinnostiach ako rodiča k deťom; tiež napríklad vlastnú predstavu o príprave na stretnutie detí s otcom, na rozsah a priebeh stretnutí či spôsob vzájomnej komunikácie a spolupráce ohľadom detí. Každý z rodičov má vlastný subjektívny pohľad na doposiaľ zrealizované stretnutia otca s deťmi. Pre súd boli dôležité hlavne závery a odporúčanie znalca v znaleckom posudku, ktorý súd už v ods.

8 odôvodnenia uznesenia uvádzal, a na ktoré závery odkazuje. Obaja rodičia sú v pozícii rivalov snažiacich sa vychovávať svoje deti, otec je odkázaný tráviť čas s deťmi len v rámci rozsahu styku upraveného naposledy odvolacím súdom (kedy nebol vyhotovený znalecký posudok), aj keď jasne zo záverov znaleckého posudku vyplynulo, že otec nie je pre deti nebezpečný a je schopný byť s deťmi bez prítomnosti matky. Na druhej strane je matka detí, ktorej samej robí priam psychickú nepohodu byť v prítomnosti otca pri realizácii stretnutí. Rodičia doposiaľ nedokážu spolu jasne, konštruktívne a vecne komunikovať bez toho, aby sa odosobnili od ich vzájomného rozpadajúceho sa vzťahu. Zo znaleckého posudku, ako aj z vyjadrení rodičov je zrejmé, že hlavný primárny problém je medzi rodičmi, a preto súd nateraz rozhodol o nariadení výchovného opatrenia len vo vzťahu k rodičom. Zariadenie - občianske združenie - Poradenské centrum Nádej je kapacitne spôsobilé nateraz v počte 15 sedení v týždňových intervaloch absolvovať psychologické poradenstvo za účelom eliminácie rodičovského konfliktu, zlepšenia rodičovskej komunikácie, práce na zlepšení rodičovských zručností a práce na uvedomenie si úlohy druhého rodiča. Súd prvej inštancie vo výroku použil slovné spojenie „sedení“ a nie hodín vzhľadom na odkonzultovaný rozsah priamo s pracovníkom zariadenia, lebo sedenia nie sú limitované hodinou, t.j. môžu trvať aj dlhšie, podľa aktuálnej konkrétnej potreby v konkrétnej situácii pri stretnutí. Časový rozsah každého sedenia súd prvej inštancie ponechal priamo na zariadení a odborných pracovníkov za účelom uskutočňovania individuálnych prípadne spoločných sedení, podľa individuálnych potrieb rodičov. Zároveň súd prvej inštancie dal do pozornosti, že Poradenské centrum Nádej aplikuje pri poradenstve rôzne projekty, programy, možnosti práce s rodičmi a deťmi aj na dobrovoľnej báze. Súd prvej inštancie zastáva názor, že primárne je potrebné vyriešiť rodičov, lebo inak nebude možné zapojiť do procesu psychologického poradenstva aj deti. V konečnom dôsledku samotným rodičom nič nebráni, pokiaľ to pracovník zariadenia zväží ako vhodné, zapojiť do procesu poradenstva aj deti. Súd prvej inštancie uviedol, že nepozabudol návrh otca zapojiť do procesu poradenstva aj mal. Q. a F., dlho tento návrh v tejto časti vyhodnocoval a zvažoval, avšak dospel k záveru, že nateraz v tejto časti jeho návrhu nevyhovel. Súd prvej inštancie je toho názoru, že pokiaľ sa samotná matka naučí zvládať (ovládať) situáciu stretávania sa s otcom, tak sa zmení aj pohľad Q. a F. na otca. Vychádzajúc z týchto myšlienkových pochodov súd prvej inštancie vyhovel návrhu otca na ním rozšírený styk s deťmi, lebo zastáva názor, že dlhší časový priestor s deťmi (a postupne sa predlžujúci) je jediný spôsob, ako si otec začne nanovo budovať resp. upevňovať vzťah a citové väzby so všetkými tromi deťmi a to bez rozdielu, že by mal niektoré dieťa preferovať oproti ostatným.

11. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o výchovnom opatrení, ako aj o zmene rozsahu styku otca s deťmi vychádzal z toho, že záujem maloletých detí na stretávaní sa s otcom je v potrebe udržiavania vzťahu medzi rodičom a deťmi v zmysle chápania otca ako vzoru a authority, ktorý s rastúcim vekom detí bude nadobúdať širšie rozmery (porov. nález Ústavného súdu Českej republiky vo veci II. ÚS 363/03). Rovnako si je potrebné uvedomiť potrebu spolupôsobenia rodiča - otca na maloleté dieťa, pretože aj mužský prvok je schopný vhodným spôsobom napomáhať aj v rámci pr. školských prác (porov. uznesenie Ústavného súdu Českej republiky vo veci II. ÚS 554/04). V závere súd už len dodal, že v prípade neschopnosti rodičov spolu kooperovať pri výkone styku sa maloleté dieťa vo všeobecnosti stáva rukojemníkom a obeťou (porov. Uznesenie Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 599/10, III. ÚS 439/05) a to bol ďalším dôvodom v snahe predísť takémuto stavu, aby súd nariadil najprv len rodičom výchovné opatrenie.

12. Neodkladné opatrenie v sporových konaniach podľa Civilného sporového poriadku môže súd zrušiť len na návrh. Súd na takýto návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Na rozdiel od konania sporového, v mimosporovom konaní je možné neodkladné opatrenie zrušiť aj bez návrhu v prípade, ak sa zmenia pomery, alebo ak odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Z obsahu návrhu aj dokazovania vykonaného v konaní pod sp. zn. 68P/83/2020, ako aj znaleckého posudku č. 29/2021 vyplynulo, že odpadli dôvody pre pôvodne upravený rozsah stretávania sa otca s deťmi. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie zrušil uznesenie Okresného súdu Bratislava V č. k. 68P/72/2020-100 zo dňa 21.12.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/60/2021-249 zo dňa 13.04.2021 v časti výroku rozsahu styku otca s deťmi.

13. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 52 CMP.

14. Proti tomuto rozhodnutiu podala matka maloletej v zákonnej lehote odvolanie podľa ustanovenia § 359 Civilného sporového poriadku a to konkrétne z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP), rozhodnutie súdu

prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP), súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 CMP). Zároveň matka v súlade s ustanovením § 63 Civilného mimosporového poriadku uviedla nové skutkové tvrdenia a predložila nové dôkazné návrhy. Súd prvej inštancie vyhovel návrhu otca a upravil jeho stretávanie sa s maloletými deťmi, pričom zároveň zrušil uznesenie Okresného súdu Bratislava V zo dňa 21.12.2020, sp. zn. 68P/72/2020 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava zo dňa 13.4.2021, sp. zn. 11CoP/20/2021, ktorým bol upravený styk otca s maloletými deťmi až do vydania uznesenia. Matka uviedla, že súd prvej inštancie vydal uznesenie bezprostredne po pojednávaní vo veci rozvodu rodičov a úpravy ich práv a povinností k maloletým deťom, sp. zn. 68P/83/2020, ktoré sa konalo dňa 14.9.2021 a na ktorom mal byť znalec vypočutý, avšak svoju neúčast' na pojednávaní zo zdravotných dôvodov ospravedlnil. Minimálne z tohto pohľadu sa javí vydanie uznesenia ako predčasné, nakoľko výsluchom znalca mali byť najprv odstránené rozpory, ktoré znalecký posudok obsahuje. Predovšetkým poukázala na skutočnosť, že v znalec v závere znaleckého posudku na strane 41 v odpovedi na otázku číslo 3 uvádza, že: „Podľa zdokumentovaných psychiatrických vyšetrení oboch rodičov títo netrpia závažným duševným ochorením“. Tento záver je podľa názoru matky v príkrom rozpore so zisteniami súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1Pu/34/2020 vo veci konania o prípustnosti prevzatia a držania otca v zdravotníckom zariadení: Univerzitná nemocnica Bratislava, pracovisko Nemocnica Sv. Cyrila a Metoda, Antolská 11, Bratislava, kedy súd v uznesení zo dňa 24.2.2020 vyslovil, že prevzatie otca do menovaného zdravotníckeho zariadenia bolo prípustné s poukazom na diagnostiku vykonanú lekármi menovaného zdravotníckeho zariadenia, ktorí uviedli, že u otca je prítomná diagnóza F 43.2 - adaptačné poruchy a F60.9 - nešpecifikovaná porucha osobnosti. Je pravdou, že otec sa na svoj podnet, no s uvedením úplne nepravdivých a dokázateľne vymyslených tvrdení o situácii a matke, podrobil aj znaleckému dokazovaniu u znalca MUDr. I. Andrého, PhD., MPH, MHA, znalca z odvetvia psychiatria, z ktorého záverov vyplýva, že netrpí duševnou chorobou s odôvodnením, že diagnóza F 43.2 je len prechodného charakteru. Na druhej strane však treba pozornosť súdu podľa matky upriamiť na dôležitú skutočnosť, že diagnóza F60.9, ktorou otec podľa uznesenia sp. zn. 1Pu/34/2020 trpí, je trvalého charakteru a MUDr. I. André, PhD., MPH, MHA, sa žiadnym spôsobom s jej existenciou nevysporiadal, ani žiadnym spôsobom citovaný záver súdu nekonfrontuje a zo znaleckého posudku Mgr. et Mgr. Martina Balka nevyplýva, že by túto otázku MUDr. I. André, PhD., MPH, MHA akýmkoľvek spôsobom riešil. Bez ohľadu na vyššie uvedené fakty matka uviedla, že súdom zistený skutkový stav neobstojí, pretože matka v súlade s ustanovením § 63 Civilného mimosporového poriadku uvádza nové skutkové tvrdenia a predkladá nové dôkazné návrhy, ku ktorých vzniku došlo po vydaní uznesenia, a na ktoré by mal odvolací súd jednoznačne prihliadnuť. Pred popisom jednotlivých situácií a označením s nimi súvisiacich dôkazov považuje matka za potrebné opätovne upriamiť pozornosť odvolacieho súdu na znalecký posudok Mgr. Martina Balka, ktorý síce v časti Forenzný záver vyčerpávajúco podrobuje analýze osobnosti rodičov a maloletých detí a odpovedá na otázky, ktoré mu súd uložil v posudku zodpovedať, avšak táto časť posudku nedáva odpovede v otázke vôle a záujmov maloletých detí. Matka uviedla, že pripúšťa, že maloletý P. nie je schopný zatiaľ vzhľadom na svoj vek svoj názor vyjadriť a maloletý F. so znalcom nespolupracoval, avšak vyšetrovacie techniky u maloletej Q. znalcom detailne popísané na strane 33 až 36 znaleckého posudku podľa názoru matky odpovede poskytujú. Maloletá Q. počas vyšetrenia u znalca opakovane uvádzala, že má z otca strach, nemá ho rada a nepáčia sa jej stretnutia s ním. Zároveň treba uviesť, že maloletá Q. je už vo veku, kedy vie jednoznačne popísať a vyjadriť svoje pocity a vzťah voči rodičom, a preto sa javí ako zarážajúce, že znalec sa vo forenznom závere posudku jej pocitom strachu z otca nevenoval. Matka pripustila, že v situáciách podobných tomuto konaniu je bežné, že dieťa prejavuje hlbšie city k jednému z rodičov, prípadne deklaruje, že druhého rodiča nemá rado, čo väčšinou býva spôsobené „hnevom“ dieťaťa na jedného z rodičov. Matka je však presvedčená o tom, že keď dieťa verbálne opakovane deklaruje svoj strach z rodiča, nemožno tieto pocity dieťaťa ignorovať, neposkytnúť ich interpretáciu a nezaujať k nim odborné stanovisko. Preto považuje znalecký posudok v tejto kľúčovej časti za nedostatočný. Matka v rámci svojho odvolania uviedla, že dňa 22.9.2021, t.j. dva dni po vydaní uznesenia, sa mal uskutočniť styk otca s maloletými deťmi, na ktorý matka maloleté deti riadne pripravila a snažila sa ich presvedčiť, aby sa s otcom stretli a odišli s ním. Maloleté deti však styk s otcom opakovane a razantne odmietli, bránili sa mu priam až hysterickým plačom a utiekli pred otcom do bytu starých rodičov. Všetky tri deti pritom zhodne opakovane uvádzali, že sa nechcú stretnúť s otcom, pretože sa ho boja. Ako dôkaz označuje matka nahrávku z uvedeného stretnutia, ktorú však vzhľadom na jej dĺžku a dátový objem doručí súdu na fyzickom nosiči do podateľne súdu. Vzhľadom na akútny duševný stav maloletých detí Q. a F. vyhľadala matka ešte v ten deň odbornú pomoc u P. O. C., všeobecného lekára pre deti a dorast, u ktorej obe deti znovu deklarovali nevoľu stretnúť sa s otcom z dôvodu strachu. Následne sa matka pokúsila zrealizovať styk detí s otcom dňa 25.9.2021,

príčom na stretnutie sa dostavila aj sestra otca so svojim manželom a ich maloletým deťom a svedkom stretnutia sa stal náhodne okoloidúci brat matky. Rodičia sa opätovne snažili maloleté deti presvedčiť, aby absolvovali stretnutie s otcom, avšak bez výsledku. Deti opätovne reagovali vypäto a odmietavo, odmietali v jeho prítomnosti absolvovať čo i len prechádzku okolo domu z dôvodu, že sa ho boja a maloletý P. sa dokonca potom, ako si ho otec zobral na ruky, pomočil. Celá situácia vyvrcholila tým, že otec zjavne nezvládol odmietavý postoj maloletých detí a matku úderom do brucha fyzicky napadol. Matka z dôvodu pretrvávajúcej bolesti v oblasti brucha vyhľadala lekársku pomoc, ktorá našťastie vylúčila vážnejšie poranenie, a následne podala na manžela Okresnom riaditeľstve Policajného zboru Bratislava V, odbore kriminálnej polície trestné oznámenie. Ako dôkaz označila zvukové a zvukovo-obrazové záznamy, na ktorých je zachytený celý vyššie popisovaný dej, a ktoré vzhľadom na ich dĺžku a dátový objem doručí na fyzickom nosiči do podateľne súdu. Zároveň priložila aj zápisnicu o trestnom oznámení a čestné vyhlásenie G. M. F., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. XX, W. a brata matky C. Š., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. X,W., ktorí boli svedkami fyzického napadnutia matky a v priložených listinných dokumentoch popisujú priebeh útoku. Matka zároveň uviedla, že znalecký posudok č. 29/2021 zo dňa 13.7.2021 vypracovaný súdom ustanoveným znalcom Mgr. et Mgr. Martinom Balkom, znalcom z odboru: psychológia, odvetvie: klinická psychológia dospelých, klinická psychológia detí, poradenská psychológia obsahuje nasledovné vyjadrenia znalca v časti Test kresby stromu (str. 29 posudku): Aktuálne je v osobnosti vyšetrovaného zvyraznená nadmerná kompenzácia vlastnej insuficiencie..., zhoršené sebaovládanie... prekážky znáša zlostne... môže reagovať s nižšou konštruktivitou a skrývať sociálne neželateľné aspekty správania, usiluje o konvenčné vystupovanie. Psychiatrické oddelenie univerzitnej nemocnice sv. Cyrila a Metoda, Antolská ulica konštatovalo u otca tendenciu odpovedať vágne a cenzurovať svoje vyjadrenia, manipulatívne tendencie, tendencie k verbálnej agresivite v domácom prostredí. Psychiater rovnako u otca konštatoval abnormálne štruktúrovanú osobnosť, čo môže byť patologický stav. Z psychologického vyšetrenia vyžiadaného P. W. tiež vyplynulo, že osobnosť otca je hranične narcisticky organizovaná so schizoidnými črtami a s prvkami pasívne agresívneho správania. S týmito zisteniami závery znaleckého posudku Mgr. Balka nekorešponujú (čiastočne s nimi korešponduje popis výsledku Testu stromu), zistenia znalca sú v rozpore so zisteniami v rámci psychiatrického a psychologického vyšetrenia otca v čase jeho hospitalizácie. Vo vzťahu k starostlivosti o maloleté deti ide o závažný rozpor v popise osobnosti otca, pretože ide o také prejavy správania, ktoré môžu byť voči maloletým deťom potenciálne ohrozujúce z hľadiska psychického, ale aj fyzického vývinu detí. Matka má za to, že je nutné tieto rozpory najprv vysvetliť resp. doplniť minimálne výsluchom znalca (poprípade doplniť vyšetrením otca u psychiatra). Je zrejmé, že napriek rozporom medzi záverom posudku Mgr. Balka a vyššie citovanými zisteniami psychiatra resp. psychológa, všetci odborníci sa zhodujú v tom, že otec má v istých situáciách tendenciu byť zlostný, má tendenciu k agresívnemu správaniu minimálne vo verbálnej rovine a cenzuruje svoje vyjadrenia/správanie na verejnosti, čo môže znamenať aj to, že v rámci psychologického vyšetrenia u znalca neodpovedal úprimne, ale odpovedal spôsobom, o ktorom vedel, že mu zabezpečí priaznivejší výsledok znaleckého dokazovania. Z vyššie popísaných udalostí a priložených dôkazov jednoznačne vyplýva, že aktuálny vzťah a postoj maloletých detí k otcovi nezodpovedá stavu, ako ho popísal Mgr. et Mgr. Martin Balko v znaleckom posudku, ba možno konštatovať, že v rozpore so znalcovými zisteniami sa deti necítia v prítomnosti otca dobre, odmietajú ho a boja sa ho. Preto matka navrhla, aby odvolací súd doplnil dokazovanie o opätovný pohovor maloletých detí kolíznym opatrovníkom, aby tak odvolací súd mal sprostredkované čo najaktuálnejšie informácie o postojoch detí. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti matka navrhuje, aby odvolací súd po vykonaní dokazovania vydal nasledovné uznesenie: „Krajský súd v Bratislave mení uznesenie Okresného súdu Bratislava V zo dňa 20.9.2021, sp. zn. 68P/211/2021 tak, že návrh na vydanie neodkladného opatrenia v celom rozsahu zamietá.“

15. Otec sa k odvolaniu matky vyjadril prostredníctvom právnej zástupkyne svojim podaním doručeným súdu dňa 21.10.2021 v rámci ktorého uviedol, že nesúhlasí s tvrdením matky, že nariadenie neodkladného opatrenia sa javí ako predčasné a to z dôvodu, že na pojednávaní dňa 14.09.2021 nebol vypočutý znalec, nakoľko jeho výsluchom mali byť odstránené rozpory, ktoré má znalecký posudok (podľa názoru matky) obsahovať. Matka sa opakovane vracia k tomu, čo uvádzala už skôr, a to k údajnému rozporu vlastných zistení znalca Mgr. Balka o tom, že ani jeden z rodičov netrpí duševnou poruchou (teda ani otec) so „zisteniami“ v konaní vedenom pod sp. zn. 1Pu/34/2020. K tomu sa otec už podrobne vyjadroval skôr, a tak sa nebude opakovať. Bolo preukázané, že otec netrpí duševnou poruchou, a tak nie je daný žiadny dôvod na obmedzenie, či dokonca pozbavenie, jeho rodičovských práv tak, ako sa to snaží doceliť matka. K znaleckému posudku a v ňom vysloveným záverom sa otec už vyjadroval (v podaní, ktorým navrhoval neodkladné opatrenie, ako aj na pojednávaní vo veci úpravy

výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva), pričom na svoje tvrdenia v tomto smere odkazuje. Vzhľadom na to otec nepovažuje za potrebné sa vyjadrovať k vykonštruovaným a prispôbeným záverom matky ohľadne znaleckého posudku Mgr. Balka, ktoré uvádza aj v podanom odvolaní, ako aj v jeho doplnení. Záver znalca znel jasne a to, že deti otca potrebujú a je potrebné im zabezpečiť styk s otcom. Aj v súlade s týmto záverom súd prvej inštancie správne upravil styk otca s maloletými deťmi, ktorý sa bude postupne rozširovať. Otec má za to, že matka sa opakovane snaží zabrániť styku detí s otcom, s ktorým nie je stotožnená. Matka nie je schopná prijať rodičovskú rolu otca. Tak, ako otec uvádzal už skôr, s maloletými deťmi mal pekný a milujúci vzťah do času, kým žili v spoločnej domácnosti ako rodina (uvedené bolo preukázané aj znaleckým dokazovaním). Po odchode zo spoločnej domácnosti sa správanie detí voči otcovi postupne menilo. Je prinajmenšom zvláštne, že by maloleté deti menili svoj postoj voči otcovi len tak a o to viac, že prítomnosť otca v živote maloletých detí je absolútne eliminovaná, a teda otec nemá na deti žiadny dosah (vplyv). Je zrejmé, že maloleté deti sú pod vplyvom matky, ktorá ich negatívne ovplyvňuje vo vzťahu k otcovi, resp. prenáša na nich svoje prežívanie, čo konštatoval aj znalec. Otec už skôr popisoval správanie maloletých detí, ktoré sa neustále pri styku s otcom pozerajú na matku, a tiež hovoria slovami naučené od matky. Otec opätovne poukazuje aj na fakt, že deti začali mať psychické problémy (ktoré popisuje matka) od kedy sa matka s deťmi odsťahovala zo spoločnej domácnosti. Ďalej sa matka v odvolaní vyjadruje ku stykom, ktoré mali prebiehať v súlade s nariadeným neodkladným opatrením. Tieto situácie matka popisuje účelovo, nepravdivo a skreslene. Otec poukázal na styk dňa 22.09.2021, pričom má za to, že je absurdné, že matka ako dôkaz na preukázanie svojich tvrdení o tom, že sa deti otca údajne boja, predkladá správu od všeobecného lekára maloletých detí P. C.. Uvedenú správu podľa otca nemožno považovať za relevantný dôkaz. Lekárka nebola oprávnená s maloletými deťmi vykonať takýto pohovor. Lekárka nemá atestáciu v príslušnom odbore na to, aby vôbec mohla s deťmi viesť takýto rozhovor, nie je fundovaná vyhodnocovať, či sa v prípade detí jedná o nevhodnú výchovu, starostlivosť zo strany rodičov, či prenášanie negatívnych emócií na deti zo strany rodičov a pod. Otec namieta aj objektivitu takéhoto dôkazu, ktorý zachytáva iba tvrdenia matky, údajné vyjadrenia maloletých detí, ktorých otec prítomný nebol, a ktorých autenticitu možno len ťažko overiť. Otec v súvislosti s vyjadreniami, ktoré (údajne) mali deti uviesť u lekárky dodáva, že ak by aj tieto boli skutočnými vyjadreniami maloletých detí, tieto môžu byť následkom práve vplyvu rezidenčného rodiča (matky), ktorý deti zaťahuje do konfliktov medzi rodičmi, či následkom prenášania negatívnych emócií tohto rodiča na deti, dôsledkom čoho je značná psychická ujma maloletých detí. Otec sa v súlade s nariadeným neodkladným opatrením pokúšal realizovať styk s maloletými deťmi v tento deň, avšak neúspešne - deti otca bili, nechceli s ním odísť a po čase odišli s matkou domov. Matka sa žiadnym spôsobom nesnažila deti pozitívne motivovať na styk s otcom. Matka nie je stotožnená so stretávaním. Otec popísal aj styk dňa 25.09.2021, pričom má za to, že matka absolútne nepravdivo popisuje situáciu z tohto dňa. Nie je pravda, že deti odmietali s otcom čo i len prechádzku okolo domu údajne z dôvodu, že sa ho boja, respektíve, že by sa maloletý P. pomočil potom, ako ho otec zobral na ruky. Otec nemal podľa vyjadrení matky zvládnuť odmietavý postoj maloletých detí a matku mal dokonca napadnúť úderom do brucha, čo otec nielen v plnom rozsahu odmieta, ale označuje za čisté klamstvo zo strany matky, ktorej jediným cieľom je očierniť otca a uškodiť mu. V tomto smere otec poukazuje na zápisnicu o trestnom oznámení zo dňa 25.09.2021, v ktorej matka uvádza na str. 8, že sa malo jednáť o úder - „to bolo také odsotenie, spadla na zadok“ (úder do hrude matka uvádzala vo vzťahu k sestre otca). Rovnako tak otec poukazuje aj na lekársku správu zo dňa 25.09.2021, z ktorej vyplýva, že matka lekárovi uviedla, že otec ju opakovane kopol do brucha a odvtedy má bolesti pod rebrovým oblúkom. Aj tieto skutočnosti poukazujú na čistú účelovosť a nepravdivosť tvrdení matky. Matka mala dokonca vyhľadať lekársku pomoc, a tiež podať trestné oznámenie. K lekárskej správe predloženej matkou dodatočne otec uvádza, že matka opätovne (tak, ako tomu bolo aj v minulosti) zavádza odborníkov, ktorých navštívi. Nie je pravdou tvrdenie, ktoré matka uviedla lekárovi a to, že otec matku opakovane kopol do brucha. K trestnému oznámeniu otec uvádza, že to, že matka podala takéto oznámenie, ešte nepreukazuje pravdivosť tvrdení matky o tom, čo sa malo podľa jej slov udiať dňa 25.09.2021. K matkou predloženým čestným vyhláseniam otec uvádza, že sa jedná o skreslený popis situácie, ktorá sa odohrala dňa 25.09.2021 týmito osobami tak, aby to zapadalo do kontextu tvrdení matky. V konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva (vedené pod sp. zn. 67P/83/2020) otec zasielal popis tejto situácie dňa 25.09.2021, nakoľko presne po tomto styku, ktorý sa nere realizoval, ako aj vzhľadom na jeho priebeh, otec očakával, že matka sa bude snažiť túto situáciu prispôbiť a využiť vo svoj prospech. Vychádzajúc z obsahu odvolania matky sa „očakávaní“ otca v tomto smere naplnili. Tak, ako otec uviedol už aj v podaní zo dňa 29.09.2021 adresovanom do spomínaného konania (sp. zn. 67P/83/2020), ako aj do konania o výkon rozhodnutia (ktoré začalo na návrh otca a je vedené pod sp. zn. 3Em/211/2021), k styku dňa

25.09.2021, otec uvádza: Otec sa opätovne (po neúspešnom pokuse dňa 22.09.2021) o realizáciu styku s maloletými deťmi pokúsil (v súlade s nariadeným neodkladným opatrením) aj v sobotu dňa 25.09.2021, kedy si prišiel pre maloleté deti pred bytový dom matky. Po prvom neúspešnom pokuse (v stredu dňa 22.09.2021) sa otec rozhodol prísť za maloletými deťmi aj so svojou sestrou (tetou maloletých detí) spolu s jej rodinou - deťmi a manželom, ktorých mali maloleté deti pred rozchodom rodičov rady. Otec spravil uvedený krok z dôvodu, že chcel eliminovať prípadné obavy maloletých detí zo stretnutia s otcom, ako aj konflikty medzi rodičmi, a zaujať deti príjemným programom, či výletom, hrou s deťmi, s rodinou. Matka prišla s maloletými deťmi dole. Otcova sestra bola s rodinou na neďalekom ihrisku a so svojím bratom bola dohodnutá tak, že ak bude treba (teda, že ak deti nebudú chcieť s otcom ísť), tak otec jej zavolá a oni prídu pred vchod bytového domu, kde býva matka. Tak sa aj stalo, krátko po deviatej otec zavolať svojej sestre, aby prišli. Prítomný tohto stretnutia bol aj brat matky. Otec chcel byť najskôr s deťmi pri bytovom dome matky, aby sa deti stotožnili so situáciou a následne bez problémov s otcom odišli. Pri matke stála maloletá Q., maloletý P. a F. utekali do vedľajšieho vchodu (nie do toho, v ktorom bývajú). Maloletá Q. uviedla, že ju bolí hrdlo (ktoré ju malo začať bolieť ráno), pričom s otcom ísť nechcela, a to aj napriek tomu, že otec nenásilne a citlivo volal maloletú, aby išla, aby strávili pekný čas. Maloletý F. zostal vo vchode, ani nevyšiel. Maloletého P. si otec zobral na ruky hneď, ako vyšiel z vchodu, pričom maloletý neplakal, v náručí otca zotrval. Otec žiadal matku, aby išla aj po maloletého F., na čo matka reagovala tak, že už ho presviedčala, že ona po neho znova nejde, že zakaždým deti trištvrte hodinu pripravuje, no deti vraj nechcú. Otec navrhoval deťom, aby spolu išli a zahráli sa, k čomu sa pridali aj otcova sestra spolu s jej manželom, keď deti volali hrať ping - pong, no neúspešne. Otec podišiel ďalej od vchodu, matka ho nasledovala, bola neustále pri ňom. Atmosféra sa začala stupňovať, došlo k zvyšovaniu napätia medzi matkou a otcovou sestrou, otec sa snažil situáciu upokojiť, matka si maloletého P. zobrala na ruky. Otec neustále prosil matku, aby išla zobrať aj maloletého F., aby s deťmi mohol odísť na styk a stráviť s nimi pekný čas. Dokonca matka a otcova sestra išli spoločne hľadať maloletého F.. Na druhom poschodí tohto bytového domu boli otvorené dvere, kde bol maloletý F. u svojej starej matky (matkina matka). Stará matka maloletých detí kričala na otcovu sestru, pričom matka sa ani len nepokúsila maloletého F. dostať von z bytu. Matka išla späť von. Keďže sa nepodarilo otcovej sestre zabezpečiť prítomnosť aj maloletého F., otec sa rozhodol realizovať styk aspoň s P.. Otec zobral maloletého P. na ruky, pričom v tom maloletý začal plakať, otec sa ho snažil upokojiť, no matka k nemu pristúpila a začala maloletého otcovi brať z náruče, maloletý zosilnil svoj plač. Maloletý P. však zostal na rukách otca, otec začal kráčať preč od vchodu a chcel začať realizovať styk aspoň s P.. Matka kráčala rovno za otcom, maloletý kričal, matka nástožčila na tom, že maloletý s otcom nepôjde, že nechce ísť, a že je pocikaný (pritom otec uviedol, že ho prezlečú, otcova sestra navrhla, že má oblečenie po svojich deťoch, že ich P. rada oblečie, že s tým nie je žiadny problém - na to však matka vôbec nereagovala). Brat matky usmerňoval matku, aby nechala otca realizovať styk aspoň s maloletým P., no neúspešne, matka na jeho rady nereflektovala. Otec chcel maloletého posadiť do auta a ísť s ním zažiť niečo pekné, aby na túto situáciu aspoň on (keďže ostatné dve maloleté deti - Q. a F. s otcom ani nešli) zabudol. Medzičasom matka zavolať políciu, pričom prezentovala, ako chce otec uniesť deti a otcovi nechcela umožniť odísť. V tom sa stala situácia, že otec držal maloletého na rukách, otcova sestra vytrhla matke jej (matkin) mobil z ruky a chcela polícii, ktorá bola na telefóne, povedať, že otec si prišiel deti vyzdvihnúť v zmysle nariadeného neodkladného opatrenia, a že chce iba pokojne konečne realizovať styk s deťmi. Matka vytrhnutie mobilu z ruky zrejme považovala za útok zo strany otcovej sestry, a tak sa celým telom vrhla na sestru otca, ktorá stála rovno pri otcovi (ktorý mal na rukách P.). Otec sa zľakol konania matky, a matku zastavil tak, že ju stiahol za ľavé rameno ďalej od otcovej sestry. Na to zareagoval aj brat matky, ktorý otca chytil pod krk. Otec svoju reakciu nemyslel ako útok na matku, práve naopak, bola to obrana jeho sestry a najmä maloletého P., ktorý bol v bezprostrednej blízkosti matky a otcovej sestry. Následne vytrhla matka maloletého P. otcovi z náručia a nahlas kričala, že je agresívny, a preto deti k nemu nechcú ísť. Pribehla aj ďalšia osoba - žena (pre otca neznáma), ktorá tiež na otca kričala, aby maloletého matke nechal. Toto všetko sa odohralo pred očami tak maloletého P., ako aj maloletej Q.. Následne prišla matkou privolaná polícia, pričom otcovi nie je známe, čo polícii matka uviedla. Polícia túto situáciu uzavrela tak, že to majú rodičia riešiť s kolíznou opatrovníčkou. Otec k tomu dodáva, že matka, aj napriek tomu, že maloletý P. bol pocikaný (pričom to mal byť jeden z dôvodov, pre ktorý nemôže s otcom odísť) s deťmi zostala po odchode polície, ako aj otca s jeho sestrou a jej rodinou, na ihrisku pri dome. V čase podania tohto vyjadrenia otec nedisponoval zvukovými a obrazovo - zvukovými nahrávkami, ktoré matka označila v podanom odvolaní, a tak sa k týmto (nateraz) nevie vyjadriť. Otec však v súvislosti s predložením takýchto dôkazov uvádza, že sa jedná o nezákonný dôkaz, ktorého použitie je možné len za splnenia zákonných podmienok. V CMP je upravená výnimka, kedy je možné použiť aj takto získaný dôkaz, a to v súlade s čl. 11 ods. 2 CMP. Ide o prípady, kedy dochádza

k stretu dvoch rovnocenných práv osôb (osoby nahrávanej bez jej vedomia a súhlasu a osoby, ktorej porušovanie práva sa má takýmto dôkazom preukázať), v ktorom prípade je potrebné použiť tzv. test proporcionality. Nezákonne získaný dôkaz sa tak môže vykonať iba v prípade, že porušovanie práva inej (ako nahrávanej osoby) nemožno preukázať iným spôsobom. Vychádzajúc z uvedeného je zrejmé, že matkou predložené nahrávky (ktorých obsah je otcovi zatiaľ neznámy, keďže mu tieto neboli doručené) nemožno v tomto konaní ani vykonať, keďže sa nejedná v danom prípade o dôkaznú núdzu. Nie je tak naplnená podmienka upravená v čl. 11 ods. 2 CMP, ktorá by odôvodňovala vykonanie takéhoto nezákonného dôkazu (akým nahrávky nepochybne sú) na ochranu práv. Ak by súd po vysporiadaní sa s testom proporcionality uzavrel, že je možné v konaní tieto nahrávky ako dôkazy vykonať, potom otec za účelom vyvrátenia nepravdivých a pravdu skresľujúcich tvrdení matky tiež predloží nahrávky, ktoré vyhotovil. Otec takto konal potom, čo po príchode otcovej sestry k vchodu bytového domu, kde býva matka, otcova sestra spozorovala, že matka (ako aj jej brat) si toto stretnutie nahráva na mobil, a tak z dôvodu opatrnosti, ak by matka chcela účelovo prekrútiť toto stretnutie, začal nahrávať túto situáciu aj otcov švagar. Otec si uvedomuje, že sa jedná o nezákonný dôkaz, preto tento do konania nateraz nepredkladá. Otec však disponuje týmto záznamom, resp. záznamami, a v prípade potreby, ako aj v prípade, že súd usúdi, že sa jedná o zákonný dôkaz, tento súdu predloží. Otec dodáva, že uvedenú situáciu natáčal vyslovene z dôvodu, ak by táto mala byť použitá a účelovo zneužitá proti nemu. Otec predložil na preukázanie svojich tvrdení ohľadne styku dňa 25.09.2021 čestné vyhlásenie svojej sestry, ktorá bola pri styku dňa 25.09.2021 prítomná. Záverom odvolania matka navrhuje, aby bol opätovne vykonaný pohovor s maloletými deťmi kolíznym opatrovníkom. Vzhľadom na situáciu a neprítomnosť otca v živote maloletých detí, otec nepovažuje za relevantné vykonať v súčasnosti takýto pohovor s maloletými deťmi, nakoľko výsledok nebude (aj z dôvodu neustále negatívneho vplyvu matky na maloleté deti a úplnej absencie otca v ich životoch) objektívny. Aj napriek závažnosti situácie, matka v podanom odvolaní navrhuje, aby odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne. Je teda zrejmé, že matka žiada zamietnuť aj návrh na nariadenie východného opatrenia. Uvedené svedčí o tom, že matka nemá záujem situáciu riešiť a zlepšiť (jej konaním) naštrbený vzťah otca a maloletých detí. Otec má za to, že takýto postoj matky je umocnený jej vlastnými vyjadreniami (ktoré matka vkladá do úst aj samotným maloletým deťom) o tom, že maloleté deti sa majú otca báť a odmietať ho, čo nie je pravda. Otec mal a má záujem s deťmi byť, vychovávať ich, starať sa o ne, tráviť s nimi čas, a to aj napriek tomu, že jeho vzťah s matkou sa ukončil. Otec zdôraznil, že on a matka zostávajú rodičmi ich spoločných maloletých detí aj naďalej (po rozchode, resp. rozvode). Otec sa snažil filtrovať postoje matky, jej negatívne prejavy na osobu otca, a to s jediným cieľom, aby sa upokojili vzťahy a on mohol s deťmi tráviť čas plnohodnotne. Keď otec videl, aká je reakcia matky po nariadení neodkladného opatrenia, a teda aj po vyššie uvedených situáciách, otec matke navrhol, nech ona zvolí miesto stretnutia s deťmi, či program s nimi. Otec matku žiadal, aby spoločne vymysleli, ako by sa mohol realizovať styk s deťmi bez problémov, avšak neúspešne. Matka v správach neustále opakuje, ako má deti motivovať a presvedčiť ich, aby išli s otcom, keď otec má podľa vyjadrení matky matku pred deťmi biť. Matka doslova napísala: „...Mrzí ma, ale keď ma pred deťmi udrieš, neviem ich presvedčiť, že nie si nebezpečný...“ (správa z 30.09.2021), či „...Pozitívne motivovať deti vazne nie je ľahká zaležitost keď ma pred nimi udrieš.“ (sms z 15.10.2021). Otec opakovane zdôrazňuje, že matku nikdy neudrel! Jedná sa o klamstvá, ktoré matka prezentuje nielen súdu, ale aj deťom a tieto uvádza aj pred lekármi. Jediná vypätá situácia medzi matkou a otcom sa odohrala dňa 25.09.2021 (avšak otec matku ani v tento deň neudrel!), ktorá je pravdivo otcom popísaná vyššie (a ktorá napokon vyplýva aj zo zvukovo - obrazových záznamov, ktorými otec disponuje). Na otázku otca smerom k matke, čo robí zle, matka otcovi opakovane odpovedala: „Toto celé je iba divadlo“. Otec má za to, že matka deti manipuluje, traumatizuje, účelovo vytvára napätie pri styku, resp. pokusoch o styk otca s deťmi. Takéto správanie matky nesvedčí o jej kompetentnosti ako rodiča, práve naopak. Matka nevytvára maloletým deťom priestor na realizáciu ich práv, medzi ktoré nepochybne patrí aj právo na starostlivosť a výchovu zo strany oboch rodičov. Matka nekoná v záujme maloletých detí, matka si presadzuje výlučne vlastné záujmy a jej jediným cieľom je vylúčenie otca zo života maloletých detí. Takéto správanie matky nie je v súlade s najlepším záujmom maloletých detí a je dôvodom pre zmenu výchovného prostredia maloletých detí tak, aby bol ochránený ich najlepší záujem.

16. Kolíznym opatrovníkom sa k odvolaniu matky nevyjadril.

17. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nebol viazaný rozsahom ani dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 C.m.p.), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 C.s.p. neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť, respektíve

zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie odvolací súd ako vecne a právne správne potvrdil (§ 389 ods.1, 2 C.s.p.).

18. Podľa § 65 CMP poriadok odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

19. Podľa § 66 CMP odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

20. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

21. Účelom neodkladného opatrenia je dočasne upraviť pomery účastníkov, či už pred začatím konania, alebo v priebehu konania. Možno ho nariadiť len vtedy, respektíve dovtedy, kým nie sú dané podmienky pre konečné rozhodnutie vo veci. Zásadne sa ním neprejudikuje právo účastníkov a tretích osôb. Stráca svoje opodstatnenie akonáhle súd poskytne ohrozenému alebo porušenému právu definitívnu ochranu. Musí byť pritom daná aspoň naliehavá potreba predbežnej úpravy a nárok musí byť osvedčený. Neodkladné opatrenie iba výnimočne je takým rozhodnutím, ktoré rieši vec samu. Účelom neodkladných opatrení vo veciach maloletých je poskytnutie preventívnej ochrany ich právam pred ich porušením, či ohrozením. V konaní starostlivosti súdu o maloleté dieťa je pri nariadení neodkladného opatrenia súd povinný v záujme maloletého dieťaťa starostlivo uvážiť, či sú pre takéto opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Musí byť daná naliehavá potreba predbežnej úpravy a nárok musí byť osvedčený. Neodkladné opatrenie v zásade nemá nahrádzať rozhodnutie vo veci samej a je dôvodné ho nariadiť vtedy, ak je ohrozený záujem maloletého dieťaťa, jeho zdravý vývoj, výchova, jeho výživa, a bez nariadenia neodkladného opatrenia, by reálne mohlo dôjsť k poškodeniu záujmu maloletého.

22. Odvolací súd ako prvoradá pripomína, že každé neodkladné opatrenie musí vždy vychádzať z pomerov a okolností, ktoré existujú v čase rozhodovania. Základnou podmienkou uplatnenia tohto procesného inštitútu je preukázanie potreby neodkladného zásahu súdu do pomerov účastníkov. V konaniach vo veciach starostlivosti súdu o maloletých (§ 111 CMP) je neodkladné opatrenie procesným prostriedkom ochrany zjavne ohrozených práv maloletého dieťaťa do doby, kým nebude o nich rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine. Ochrana práv maloletého dieťaťa je prioritou každého konania súdu podľa § 111 CMP a súd je povinný ju zabezpečiť aj proti vôli rodiča.

23. Z obsahu spisu vyplýva, že do nariadenia tohto neodkladného opatrenia sa realizovala úprava styku otca s maloletými deťmi na základe neodkladného opatrenia nariadeného súdom prvej inštancie a to konkrétne na základe uznesenia zo dňa 21.12.2020 č. k. 68P/72/2020-100 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/60/2021-249 zo dňa 13.04.2021, ktorým na čas do právoplatného skončenia konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 68P/83/2020 t.j. do právoplatného skončenia konania o úpravu práv a povinností na čas do rozvodu súd 1) dočasne zveril mal. Q., mal. F. a mal. P. do osobnej starostlivosti matky; 2) uložil otcovi povinnosť predbežne prispievať na výživu každého dieťaťa sumou 100,-€ mesačne; a 3) určil otcovi oprávnenie stretávať sa s maloletými deťmi každú stredu kalendárneho roku v čase od 16.00 hod. do 18.00 hod. a každú sobotu kalendárneho roku v čase od 09.00 hod. do 12.00 hod. vždy v prítomnosti matky maloletých; a súčasne 4) uložil matke povinnosť deti na styk riadne pripraviť a ich účasť na stretnutí v čase určenom zabezpečiť.

24. Súd prvej inštancie mal za to, že od vydania posledného uznesenia ohľadom úpravy styku otca s maloletými deťmi došlo k zmene skutočného stavu veci, práve prostredníctvom realizovaného dokazovania vo veci a to konkrétne vyhotovením znaleckého posudku znalca Mgr. Martina Balka č. 29/2021, z ktorého vyplynuli dôležité závery týkajúce sa otca a maloletých detí. Na tieto závery už podrobne poukázal súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia svojho uznesenia, a preto odvolací súd nevidí potrebu ich opakovať. Napriek uvedenému odvolací súd zdôrazňuje záver znalca vyplývajúci zo znaleckého posudku č. 29/2021, v rámci ktorého znalec konštatoval, že dlhodobá separácia detí môže mať negatívny dopad na citlivé a emočné väzby detí vo vzťahu k otcovi a to platí aj o poddimenzovanom rozsahu stretávania otca s deťmi vrátane absencie priestoru pre poskytovanie autonómnej výchovy. Deti sú zo psychologického hľadiska pripravené na nerezidenčnú formu stretávania s otcom, čo by z dlhodobého hľadiska prispelo k stabilizácii rodinných pomerov. Rodičia však v súčasnosti nie sú schopní efektívnej komunikácie ohľadom zabezpečovania starostlivosti o deti a len v limitovanej miere

akceptujú pri výchove detí rodičovskú rolu druhého rodiča... V súčasnosti nie je dostatočne uspokojená potreba detí po štandardnom stretávaní s otcom a znalec nezistil ani nevyhnutnosť prítomnosti matky počas stretnutí otca s deťmi... Z uvedeného záveru znalca nepochybne vyplynula potreba rozšírenia styku otca s maloletými deťmi, a preto súd prvej inštancie správne v časti úpravy styku otca s maloletými deťmi oprávnené tento styk rozšíril resp. v časti úpravy styku otca s maloletými deťmi vyhovel návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia. Námietka matky, že znalec v rámci svojho znaleckého posudku nezohľadnil, že otec trpí diagnózou F60.9, ktorá je trvalého charakteru, v danom prípade neobstojí, nakoľko znalec, ktorý bol oprávnený posúdiť aj osobnosť otca resp. oboch rodičov skonštatoval, že: „Podľa zdokumentovaných psychiatrických vyšetrení oboch rodičov títo netrpia závažným duševným ochorením.“ Inak povedané, znalec pri vyšetrení oboch rodičov mal bezpochyby k dispozícii všetky podklady, respektíve zdravotnú dokumentáciu, z ktorých musel prijať záver týkajúci sa prípadného duševného ochorenia ktoréhokoľvek z rodičov, pričom za svoje vyjadrenia a závery uvedené v rámci znaleckého posudku je znalec zodpovedný v zmysle trestnoprávnej zodpovednosti podľa Trestného zákona. Tvrdenia matky, že uvedené závery znaleckého posudku nezohľadňujú skutočný stav veci zostávajú iba v rovine tvrdení, nakoľko znalec v rámci znaleckého posudku posudzoval z dostupných podkladov duševný stav oboch rodičov, pričom nezistil žiadne závažné duševné ochorenie ktoréhokoľvek z rodičov. Rovnako tak neobstojí námietka matky, podľa ktorej sa znalec nepodrobil výsluchu na pojednávaní, a preto je predmetné neodkladné opatrenia nariadené predčasne, a to z dôvodu, že ani samotný výsluch znalca na pojednávaní nemôže nič zmeniť na záveroch znaleckého posudku, ktoré sú jasne pomenované, a z ktorých záverov vychádzal aj súd prvej inštancie pri nariadení neodkladného opatrenia. Ďalšia skutočnosť namietaná matkou v rámci podaného odvolania a to konkrétne, že aktuálny vzťah a postoj maloletých detí k otcovi nezodpovedá stavu, ako ho popísal Mgr. et Mgr. Martin Balko v znaleckom posudku, a možno konštatovať, že v rozpore so znalcovými zisteniami sa deti necítia v prítomnosti otca dobre, odmietajú ho a boja sa ho, opätovne nemôže byť dôvodom pre nerozšírenie styku otca s maloletými deťmi, nakoľko samotný znalec v rámci znaleckého posudku skonštatoval, že aktuálne v rodine dominuje negatívne emočne sýtený konflikt rodičov a ich rivalizujúce stratégie. Taktiež uviedol, že matka prenáša svoje negatívne emócie a postoje k otcovi na deti. Z uvedeného teda vyplýva, že vzťahy medzi rodičmi sú vážne narušené, rodičia sa vzájomne nerešpektujú, z čoho potom vyplýva aj to, že každý z nich vníma akúkoľvek životnú situáciu zo svojho pohľadu. O uvedenom svedčí aj interpretácia priebehu incidentu zo dňa 25.09.2021 (realizácia styku otca s maloletými deťmi), ktorý popisuje každý z rodičov diametrálne odlišným spôsobom. Ako sa reálne odohral predmetný incident bude vecou dokazovania v konaní vo veci samej, nakoľko v rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia nie je priestor na realizáciu dokazovania, avšak z uvedeného incidentu podľa názoru odvolacieho súdu nepochybne vyplynul záver, že základným problémom medzi rodičmi je ich vzájomný nerešpekt, z ktorého potom vznikajú medzi rodičmi zbytočne vyhrotené situácie. Uvedené správanie rodičov podľa názoru odvolacieho súdu vyhodnotil súd prvej inštancie správne t.j. potrebou nariadenia výchovného opatrenia obom rodičom, za účelom zlepšenia rodičovských kompetencií a dosiahnutia vzájomného rešpektu medzi rodičmi. Pokiaľ sa totiž neupraví vzájomná komunikácia medzi rodičmi, vždy budú medzi rodičmi vyvstávať také životné situácie, ktoré každý z rodičov bude vnímať zo svojho pohľadu, pričom zároveň bude kritizovať resp. atakovať druhého rodiča. Odvolací súd taktiež nevidí dôvod na vykonanie opätovného pohovoru s maloletými deťmi, ktoré boli nedávno v rámci znaleckého posudku znalcom riadne vypočuté, nakoľko maloleté deti v konaní pred znalcom vyjadrili veku primeraným spôsobom svoj názor. Odvolací súd ani súd prvej inštancie nie je povinný sa absolútne riadiť názorom maloletých detí, hlavne za situácie, ak preberajú názory preferenčného rodiča. Podľa názoru odvolacieho súdu je potrebné zobrať do úvahy názor maloletých detí avšak pri rozhodovaní je najdôležitejší záujem maloletých detí, ktorý však maloleté deti častokrát samé nevedia objektívne a správne posúdiť. Súd prvej inštancie a rovnako aj odvolací súd vychádzal z premisy, že záujem maloletých detí v každom prípade je mať oboch rodičov, stretávať sa primerane s každým z rodičov a umožniť rodičovi vychovávať svoje maloleté deti. Na základe tejto premisy potom odvolací súd v zhode s názorom súdu prvej inštancie taktiež vidí potrebu nariadenia neodkladného opatrenia, spočívajúceho v rozšírení úpravy styku otca s maloletými deťmi a taktiež v nariadení výchovného opatrenia obom rodičom.

25. Na druhej strane je potrebné uviesť, že pri nariadení neodkladného opatrenia sa zohľadňuje respektíve v rámci rozhodovania vždy zohľadňovala výlučne nevyhnutná úprava styku, prípadne nevyhnutný zásah do výkonu rodičovských práv. V danom prípade má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie svojím rozhodnutím išiel takpovediac nad toto kritérium a upravil rozsah styku otca s maloletými deťmi aj počas všetkých prázdnin. Je treba uviesť, že v tejto zložitej situácii, kedy pojednávania súdov

sú predĺžované a často krát odročené aj v dôsledku pandémie spôsobenej vírusom Covid - 19, odvolací súd ponechal, respektíve svojím rozhodnutím potvrdil túto úpravu styku otca s maloletými deťmi, hoci nariadenú nad nevyhnutnú úpravu styku. V danom prípade je možné uviesť, že ide o výnimočnú situáciu, respektíve dočasné obdobie, v dôsledku ktorého je potrebné prispôbiť aj súdne rozhodnutia, a to práve z dôvodu, že súdne konania sa v súčasnosti predlžujú a rodičia sú plynutím času obmedzovaní vo výkone svojich rodičovských práv, napríklad aj prostredníctvom úpravy styku v nevyhnutnej miere. Na základe uvedeného odvolací súd zohľadnil všetky špecifiká dnešnej doby a súčasnej situácie a uznesenie súdu prvej inštancie, hlavne z dôvodu riadneho zachovania kontaktu otca s maloletými deťmi, ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods.1, 2 CSP).

26. Záverom odvolací súd uvádza, že zostávajúce skutočnosti tvrdené matkou v rámci podaného odvolania je potrebné riešiť v rámci konania vo veci samej, nakoľko tieto nie je možné riešiť v rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia. Na záver odvolací súd dáva do pozornosti matky, že samotná skutočnosť, že deti sú vo faktickej osobnej starostlivosti matky neznamená, že by otec mal byť vo výkone svojich rodičovských práv a povinností akýmkoľvek spôsobom obmedzený a zároveň, že by matka bola tým rodičom, ktorý môže svojvoľne a autoritársky určovať intenzitu, podmienky a rozsah styku otca s maloletými deťmi, pričom otec by bol povinný sa tomuto bez ďalšieho prispôbiť. Výkon osobnej starostlivosti o dieťa je jednou zo súčastí rodičovských práv a povinností a jeho výkonom nedochádza k tomu, že by ostatné rodičovské práva a povinnosti druhého rodiča strácali na kvalite, či dôležitosť. Zároveň odvolací súd apeluje na otca, aby rešpektoval matku a nevystavoval maloleté deti zbytočne vypätým situáciám t.j. aby pri realizácii styku konal hlavne v záujme maloletých detí.

27. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).